

ОТЦУМ или МЪЖЕТЕ, КОИТО НЯМАХА МАЙКИ

синопсис

В звездите е написано:

Един ще умре. Един ще се промени. Един ще бъде същия.

Вечните Онейро знаят, че звездите вещаят само бъдещето на безсмъртните. Един от тях ще се промени. Един от тях ще умре.

Вечните владеят съдбите на хората. Владее светата. Кой от смъртните би успял да сбъдне пророчеството, щом дори не подозира, че Онейро съществуват?

Онейро не знаят само едно: има човешки род, който стъпва в следите им... и ги търси.

Жанрът на романа е героично фентъзи и градско фентъзи във втората му половина.

Историята започва с мълчаливата любов между Лиля и едно от двете момчета в

господарската къща – красивият Рийн Ерми. Тази любов е обречена не само защото Лиля и Рийн са от различни съсловия и на Рийн не е позволено дори да разговаря с децата от селото.

Има по-страшна и непреодолима пречка пред любовта на всеки мъж от рода Ерми.

В къщата на господарите не живее нито една жена. Никой не помни жена да е прекрачвала прага ѝ. Обгърнати в страховитата тайнственост, господарите Ерми довеждат синовете си още като бебета тук, но в къщата до бездънното езеро никога не пристигат и техните майки.

Ако си живял дълго като старата Алда и не се страхуваш, както всички останали в селото,

може и да прозреш част от тайната на Ерми. Някога Алда също била млада и хубава -

непокорна като Лиля, влюбена в своя светлокос Рийн. Нейният Рийн, на когото родила син, бил дързък и смел като любимия на Лиля. Нейният Рийн, който умрял млад, а мъжете от къщата кръстили друго момче с името му, никога повече не се доближил до нея.

Алда била жива да види как второто момче с името Рийн пораснало. То имало същите очи - тъмни като въглени, имало същата златна коса, същия глас като нейния Рийн. После

загинало. Трето момче в господарския дом било доведено отнякъде, за да получи името Рийн.

Сегашният Рийн, от гласа на когото сърцето на старата Алда още трепвало, бил Рийн който Лиля обичала.

Алда почти била разгадала тайната. Господарите в селото умирали и отново се раждали.

Братята им знаели как да ги открият и отново да ги доведат в стария им дом. Огненият

ритуал, на който с руни белязвали гърбовете си, оставял сигурен знак дори след прераждането.

Съдбата на мъжете Ерми била тайна дори за тях, преди да навършат петнайсет. Рийн тепърва щял да научи колко опасна е любовта му към Лиля, причината да не му позволяват да се сбличава децата от селото, защо братята му нямали семейства, деца, майки и бащи.

Мъжете Ерми преследвали Вечните Онейро, за да предпазят човешкия род от злините им.

Онейро сеели зло и разруха, някак откривали най-съкровенията чувства на хората и си играели с тях. Отнемали им всичко обичано, носели само страдание.

Мъжете Ерми обикаляли безлюдните гори, в търсене на Онейро. Те предлагали себе си на

злите богове, взимали върху себе си злото. Мъжете Ерми умеели да устояват на волята на

Онейро. Злите богове отминавали, без да сторят зло в селото, а нататък ги дебнели други

Ерми, от други господарски къщи. Макар да не успявали да вземат всичкото зло, мъжете Ерми от незапомнени времена пазели себеподобните си.

Било време Рийн Ерми за пореден път да научи каква е съдбата му. На своя първи „лов“ за

Онейро, като всеки от братята си той бил разтърсен от силата им, бил пометен от волята им в ума си. Рийн внезапно си дал сметка, че не може да ги победи, както е вярвал. Всеки, когото обичал, бил в опасност.

Рийн вече знаел, че трябва да забрави за Лиля. Обещал си да стои далеч от нея, ала в нощта,

когато се върнал в селото и я намерил жива и здрава, волята му не успяла да надделее над

любовта. Рийн прекарал нощта с Лиля в една изоставена плевня край езерото. Искал да

остане с момичето само до утрото.

В същата нощ братята на Рийн решили съдбата му. Призори Ери Ерми, който бил отгледал

Рийн още от бебе, се промъкнал беззвучно край тихата плевня. Лиля, която спяла сгушена в Рийн, знаела твърде много. Чужди очи не бивало да виждат прогорените по гърба руни на някой Ерми.

Рийн късно усетил присъствието на Ери, Лиля вече била мъртва. Въпреки връхлетелите го чувства, той бил възпитан като истински Ерми. Знаел, че с Ери трябва да скрият тялото, да заличат следите. Не винял Ери за стореното, обвинявал злите Онейро и себе си. Той сам бил изложил Лиля на опасност и бил готов да приеме суровата присъда на братята си. Щял да умре и да се роди отново. Любовта и болката били пречка. Сърцата на Ерми трябвало да са празни, за да привлекат Онейро.

Ала Рийн не успял да се подчини. На брега на бездънното езеро срещнал смъртта не той, а Ери. Рийн не можел да се откаже от спомените си, нито от желанието си за мъст. Онейро трябвало да платят за живота на любимата му със собствения си живот.

Момчето напуснало господарската къща без оръжие, без храна и подходящи дрехи. В зимните планини нямало големи шансове да оцелее. Из тях дебнели диви зверове и злите Онейро, братята Ерми вървели по дирите му, въоръжени с отровни стрели. Студът, влагата и гладът също не били на страната на Рийн.

В гората се спотайвал още някой. Не бил човек, нито Онейро.

Че съществуват Архатите не подозирали както обикновените смъртни, така и мъжете Ерми. Архати ставали душите на смъртните, които след безчет прераждания били стигнали до своя последен живот. Те буквално изчезвали от спомените на близките си, хората спирали да ги забелязват. Целият свят забравял за тях.

Никой не помнел Агот Ерми, второто момче в господарския дом до бездънното езеро. Дори мъжете Ерми не били способни да забележат момента, в който той се превърнал в Забравен. Агот щял да помогне на Рийн да оцелее в гората, щял да заблуди мъжете Ерми, че момчето е мъртво. Той щял да бъде неговият последен приятел.

Който няма какво да загуби, който знае къде да търси и е упорит като Рийн Ерми, някъде в пустите гори ще пресече пътя на някой Онейро. Вечните изглеждат досущ като хората - мъже и жени без възраст – нито млади, нито стари. Единствено дивият страх, който приближаването им носи, подсказва кои са. Волята им е толкова силна, че от смъртните само някой Ерми би успял да я различи от своята.

Онейро обикалят света и будят душите на хората, пречат им да потънат в покой. Онейро търсят. В края на всеки Цикъл съдбата на един от смъртните е да стане Онейро. Намирането на следващия Онейро е опасна игра, защото всеки от Вечните може да бъде излъган.

Когато Онейро открие единствения смъртен, който ще стане един от тях, той неминуемо го обиква. Тази любов е взаимна и силна. Може да продължи векове или само няколко дена. Щом Цикълът бъде завършен и смъртният вече е един от Онейро, тя губи смисъла си и просто угасва.

Такава била любовта на Исен, който открил Ейла. Хилядолетия по-късно те са просто двама от Вечните, които често споделят пътя си. Исен помни колко опасна е любовта между Онейро и смъртен, колко лесно е да бъдеш излъган. Спомените на Ейла за любовта са различни. Тя е обсебена от хората и от чувствата, които могат да изпитват единствено те.

Смъртните са опасни, те могат да ни унищожат! - напомня често Исен на Ейла.

Ако смъртен спечели любовта на Онейро, може да вземе силата му. Ако спечели доверието му, ще открадне вечния му живот.

Ала кой от смъртните би успял да пребори страха си и да ги доближи? Как би успял да накара някой Онейро да признае на глас доверието или любовта си?

Тайната слабост на Онейро била надеждата на Рийн Ерми да получи възмездие. Шансът бил на негова страна. От малцината Вечни, бродещи из света, Рийн срещнал Ейла.

Ейла била заинтригувана от смъртното момче, което не изпитвало сковаващия страх на другите смъртни. Можела да го доближи без то да побегне. Можела дори да разговаря с него. Сърцето му било разбито на милион късчета. Момчето страдало. Ейла слушала историята на нещастната му любов отново и отново - всеки път, щом пътищата им се пресичали.

Исен не приемал интереса на Ейла към момчето. Било неразумно Вечните да общуват със смъртен, особено с някой, който нямало да стане Онейро. Ала Ейла отхвърляла страховете му и не била склонна да го послуша.

Исен също нямало да отстъпи. Негов дълг било да се грижи за всеки Онейро, както се грижел за себе си. По волята му смъртните от близо и далеч пожелали смъртта на момчето. Само за няколко дни и нощи стотици млади мъже с тъмни очи и златни къдрици загинали. Те били убити в постелите си, били посечени, изгорени живи. Други, в по-далечни земи оцелели, ала смъртта вървяла по петите им заедно с волята на Исен. Плачът на осиротели деца, на потънали в скръб бащи и майки огласил планините.

Най-сетне Исен се смилил над хората. Изпратил името на Рийн и зверствата най-сетне спрели. Тогава братята Ерми прозрели, че момчето не е мъртво, както били вярвали досега. Заслепен от желанието си за мъст, Рийн бил пренебрегнал заветите на Ерми. Братята му ревностно пазели тайната на рода си, звученето на името си, господарските къщи, пръснати надалеч една от друга. Онейро не бивало да знаят кой върви в техните стъпки. Тогава мъжете Ерми решили - Рийн трябвало на всяка цена да бъде убит, преди Вечните да узнаят истината за рода му.

Няколко лета и зими Рийн успявал да се крие от смъртните и от хайките на Ерми. Само Агот или Ейла нарядко пресичали пътя му. Въпреки опасността, момчето се прокрадвало в селцата край бездънното езеро. Търсел зелените очи и светлите коси на Лиля в новородените бебета, заслушвал се в имената им, ала без прогорените руни било трудно да я намери. Скоро всяка диря от Лиля изчезнала.

Рийн бил убеден, че ако притежава силата на Онейро и вечният им живот, ще открие любимата си. Макар Агот все да повтарял, че властта на Онейро не е за плещите на никой човек, Рийн вярвал, че е въпрос на време Ейла да му се довери.

Било въпрос на време Исен да открие истината за момчето. Отмъщението на Онейро било страшно. Всички домове на Ерми били изгорени. Всеки от мъжете Ерми, освен Рийн, паднал мъртъв. Исен лично щял да убие последния.

Двубоят им бил неравен – между човек и Онейро не можело да има истинска схватка.

Момчето умираше върху наквасената с кръвта му земя. Ейла, по чиято воля Рийн бил оцелял толкова време, този път нямало да стори нищо, за да го запази сред живите.

В агония, момчето се къняло, че отдавна не е един от Ерми. Казвал истината - Ейла можела да го види изписано ясно в ума му. Всеки Онейро, който погледнел момчето, без усилие щял да го разбере.

Нейното „Зная“ ѝ струвало скъпо. Ейла се доверила на смъртен. На глас. Сред падащия мрак не Рийн я накарал да му се довери. Подвела я собствената ѝ гордост.

Звездите били казали:

Един ще умре. Един ще се промени. Един ще бъде същия.

Ейла загинала, Рийн станал безсмъртен. Ала пророчеството не свършвало там.

На света не останал ни един от мъжете Ерми. Земята, както винаги била дом на беззащитните смъртни, на сякаш невидимите Архати и на вечните Онейро. Само две души не приличали на никоя друга. Рийн бил безсмъртен, без да бъде нито Онейро, нито Архат. Макар и смъртна, Ейла притежавала силата на Вечните.

Хиляда години Рийн щял да преследва Ейла и силата, която се криела в нея, без да успее да я доближи. Исен щял да пази момчето, да контролира душата ѝ, за да ѝ помогне да стигне най-бързо до момента, в който ще се роди за последен път.

Историята във втората част от романа се случва в съвременното ни. Ейла е млада жена, която живее с приятеля си. Тя вярва, че Исен е нейният любим, който често пътува по работа.

Ейла скоро ще бъде Архат. Тя започва да вижда блясъка на Архатите, подобен на бродат, който се разлива покрай телата им. Забравените я привличат, а Ейла привлича тях. Всеки Архат, който се намира близо до Ейла, ще се опита да стигне до нея.

След десет века, прекарани в опасна близост до смъртна душа, най-сетне е дошло време Исен да се оттегли. Макар Ейла да вярва, че той ще се върне след няколко дни, Исен знае, че се

сбогува завинаги с нея.

Щом престане да бъде човек, Ейла най-сетне ще бъде наказана. Убиеш ли смъртен, той се ражда отново. Ала с Архатите не е така. Онейро отдавна чакат това да се случи.

Исен има свой план, различен от онзи на останалите Онейро. Той вярва, че може да спаси Ейла. Готов е да я накара се откаже от силата, която момчето започва да осъзнава.

Исен сам осигурява срещата на Ейла с Рийн Ерми. Покрай момчето летят блестящите пращинки на Архатите и непреодолимо я привличат към тялото му. Да го доближи и да потъне в обятията му е всичко, което Ейла иска. В същото време я сковава отколешната заповед на Исен:

Не обичай! Не се доверявай!

Рийн знае, че само смъртните имат способността да обичат и че няма да получи силата на Онейро, ако Ейла стане Архат. Той ще забави превръщането ѝ, докато не я убеди да признае на глас обичта си към него.

Онейро се намесват. Ейла трябва да се превърне в Архат и да бъде наказана за своята грешка. Възможността двамата с Рийн да им се изплъзнат изглежда нищожна. Волята на Онейро отприщва стихии срещу тях. Ветровете помитат всичко по пътя си, придошли води заменят сушата, от небето се сипят мълнии.

Рийн сам отправя малцината Архати, които опитват да му помогнат. За тях тази схватка е непосилна – обединената воля на Онейро може да ги унищожи. Макар никога да не е одобрявал желанието на Рийн да получи силата на Онейро, Агот идва на помощ. Той незабелязано отвежда Ейла, докато Рийн се опълчва на Вечните. Момчето не е нито Архат, нито Онейро. Не е подвластен на силата им.

Талази брокат се разлитат на всички страни, дават прикритие на бягащите Агот и Ейла. Агот умело заличава следите им. Двамата с Ейла откъват чужди дрехи във влака, спотайват се в товарната част на камиони, докато пътуват все по-далеч и по-далеч. Навън е зима, навръх Нова година е. Камионът, в който се крият ги откарва в непознат малък град. На един от площадите хората празнуват. Има музика, фойерверки и голяма тълпа, сред която е трудно някой да ги забележи.

Исен и Рийн ги догонват минути след полунощ. Макар винаги да са били врагове, сега двамата са сключили сделка. Исен ще убеди Ейла да предаде силата си на Рийн. Рийн ще заведе Исен при нея.

Агот знае, че от тази сделка би спечелил само единия. Ако иска да спаси приятеля си, трябва да действа.

Докато в небето летят фойерверки, Ейла най-сетне решава на кого да се довери. Исен е нейният някогашен любим Онейро. Рийн я привлича, тя го помни от векове. Агот притежава блясъка на Архатите и толкова много прилича на нея. С него отново побягват – този път далеч и от Рийн, от Исен, от Онейро и от смъртните, които Вечните пращат по дирите им. Доверието на Рийн в Агот е разрушено. В неговите очи постъпката на Агот изглежда предателска.

Агот ще превърне Ейла в Архат, ала няма да вземе силата, както Рийн е убеден, че ще направи. Той иска да попречи на единствения си приятел да се самоунищожи. Събрани в едно, безсмъртието и силата на Вечните биха унищожили всеки, който не е Онейро. Исен е водел Рийн Ерми на сигурна гибел.

Момчето обаче не желае да го разбере.

Докато Ейла бавно се превръща в една от Забравените, Исен и Рийн откриват скривалището им. Исен усеща приближаването на останалите Онейро и заповядва на Ейла да предаде силата си на Рийн Ерми. Ала тя вече не е обърканото смъртно момиче, което всеки от Вечните с лекота би успял да подчини на волята си.

Развързката е близо. Ейла все-пак изрича своето единствено от векове „Обичам те“ и с него се отказва от силата си. То обаче не е за Рийн, колкото и момчето да се е надявало. Не е за Агот, на когото единствен се е доверила. За Исен е.

Силата ѝ вибрира като вятър край тях. Никой от тримата не би могъл да я получи. На Исен тя

не е нужна. На Агот и Рийн не е била дадена.

Агот побягва. Предпазил е последния си приятел, макар Рийн да не го вярва. След минута останалите Онейро ще бъдат при тях, а Агот не иска да зависи от волята им.

Трима Онейро се появяват на мочурливия бряг. Те водят смъртно момиче със себе си – сковано от страха, който буди близостта на Вечните. Сърцето на Рийн трепва. Той разпознава светлите коси на Лиля и се втурва към нея, ала момичето се дръпва ужасено назад. Онейро знаят как да причиняват болка. Макар да не могат да унищожат Рийн, те знаят как да го накарат да страда.

Лиля побягва през блатата, най-сетне освободена от волята на Онейро. Тя е наказанието на Рийн Ерми за желанието му да притежава онова, което не бива да има. Колкото по-дълго живее Рийн, толкова по-дълго няма да срещне Лиля.

Тримата Онейро, които са ги настигнали, обграждат Исен и Ейла. Докато Исен все-още вярва, че планът му е успял, те преплитат силите си и ги насочват към Ейла. Светлината е ослепителна, като милион фойерверки, избухнали едновременно. Исен прекрачва в уютния мрак – домът на Онейро, където и да са те по безкрайната Земя. Той не иска да вижда, не иска да се докосва до този блясък. В абсолютната тишина ясно чува мислите на останалите Онейро:

Не си един от нас.

В уютния мрак от различните краища на света пристъпват всичките девет Онейро. Тук Исен може да види техните мисли, както те виждат неговите. За всички им е ясно, че не мислят едно. А щом не мислят едно, значи не са едно.

Зад гърбовете на всеки от Вечните проблясва картина от мястото, от което е дошъл. Зад Исен е влажният бряг, на който Рийн Ерми все-още е коленичил. Исен поглежда небето, към което момчето е вдигнало очи. За първи път вижда през мрака на Онейро онези три звезди, които вещаят съдбата им:

Един ще се промени.

Един ще умре.

Един ще бъде същия.

И за първи път вижда истинския им смисъл. Никога не ги е поглеждал от дома на Онейро.

Оттук значението им е напълно различно:

Не само Рийн Ерми, не само Ейла. Всеки един. Неговият край също е изписан горе в небето!

Деветимата Онейро насочват силата си към Исен. Рийн Ерми бяга през блатата, макар да знае, че някой ден ще трябва да плати същата цена.

Не пожелавай онова, което не бива да имаш...

Казват, че силата на Онейро носи последната, истинска смърт. Ала понякога, на онзи блатист бряг или на който и да е бряг... Ако се заслушаш... Ако искаш, ще чуеш едва доловимото:

Исен...

Ейла...

Вятърът ще отнесе звука така, както го е довял. Ала ти вече ще знаеш:

Нищо не изчезва напълно от този свят. Смъртта е само преход.